

Virágvasárnapi ünneplés és Presbiteri Konferencia Törökszentmiklóson

2010. virágvasárnapján a Törökszentmiklósi Egyházközség tagjai ismét tanulhattak valami fontosat: „Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jakab 4,16). A virágvasárnapi rendezvények áldásos lefolyása elé ugyanis semmilyen akadály nem gördült, Isten oltalma kísérte ennek a gyönyörű tavaszi napnak minden eseményét, a borús időjárás elkerüléséért elmondott buzgó imádságok is kedvesek voltak Urunk előtt. Sokan, sokféleképpen készültünk erre az alkalomra. A Nőszövetség áldozatkész tagjai hetek óta, nagy igyekezettel gyűlték össze szerdánként a csigatészta-készítés közösségébe. Szorgalmas kezek kötényeket, párnákat varrtak, süteményeket sütöttek a Jótékonyági Vásárra, amelyet a gyülekezeti teremben rendeztek be. A Református Iskola diákjai (barkás kopogtatókat, húsvéti asztali díszeket készítettek) tették értékebbé a napot. Az erre a napra meghirdetett Egyházmegyei Presbiteri Konferenciára szép számmal érkeztek a jelentkezési lapok, így bizonyossá vált, hogy nem csak a törökszentmiklósi reformátusok készülnek a virágvasárnapot a kívülről szépen megújult 220 éves templomban ünnepelni.

A gyülekező vendégek megtekinthették a szépen felújított Református Iskolát, valamint az abban felállított Iskolatörténeti Kiállítást. Diákok és pedagógusok közösen kísérték, segítették a vendégeket. Az ünnepi istentisztelet a gyermekek körmenetével kezdődött, amely során mindnyájan kis időre az ősi Jeruzsálemben érezhettük magunkat, hiszen virágot lengetve, Hozsannát énekelve vonultak végig a templomon az 1., 2. és 3. osztályos tanulók. A virágvasárnapi evangéliumot Vad Zsigmond, a Debrecen-Nagytemplomi Egyházközség lelkipásztora és a Debreceni Egyházmegye esperese hirdette a népes gyülekezet lelki épülésére. Az ünnepi gyülekezetnek volt lehetősége megtekinteni a Református Könyvesboltot is.

A Református Iskola Ebédlőjében elfogyasztott közös ebéd után Molnár János gondnok nyitotta meg a jelentkezett résztvevők számára a Nagykunsági Refor-

mátus Egyházmegye VIII. Presbiteri Konferenciáját, hangot adva örömeinek, mely a nagyszámú presbiteri és lelkési közösséget látva ébredt a szívében. Az előadók sorát méltóképpen indította D. Szabó Dániel, a Presbiteri Szövetség elnöke, aki a Magyar Református Presbiteri Szövetség Kárpát-medencében végzett áldásos missziói szolgálatáról számolt be. Ezt követően a határon túl élő Magyar Református Testvéreink köszöntését fogadhattuk, hiszen Kárpátaljáról és Erdélyből, a testvérgyülekezetekből is érkeztek résztvevők a konferenciára. Hallhattunk a nagydobronyi gyülekezet szolgálatáról, valamint a Háromszéki küldöttek átadták a Kézdi-Orbai Egyházmegye ünnepi köszöntését. Szentesi Lajos, karcagi főgondnok és a Presbiteri Szövetség Nagykunsági elnöke beszámolt a Szövetség Nagykunságban végzett munkájáról. Az előadások sorozatát egy újabb, gyakorlati teológiai, gyülekezetépítési kurzusba illő képes bemutató követte a Debrecen-Nagytemplomi Egyházközség életéről, szolgálatáról, intézményeiről, azok létrejöttéről, munkájuknak folyamatáról, valamint a presbitérium részeinek összetett munkájáról. A közös beszámolót Vad Zsigmond lelkipásztortól, valamint Csabina Sándor gondnok úrtól hallhattuk. A tartalmas előadások után, a záróáhitat szolgálatát Mihalina László, mezőtúri igazgató-lelkész vezegte, a missziói parancs alapján bemutatva a gyülekezetépítés területeit.

A virágvasárnap idén is kiemelkedő ünnepe volt a törökszentmiklósi és a megyében élő, és szolgáló református keresztyén testvéreknek. Istent magasztaljuk, és egyedül Neki adunk hálát az élményekért, találkozásokért, megtapasztalásokért, valamint az értékeket közvetítő és buzdító előadásokért. Soli Deo Gloria!

Bokor Anikó
segédlelkész
Törökszentmiklós

Törökszentmiklósi évfordulók... (folytatás az 1. oldalról)

1890 őszén aztán újabb kiemelkedő létesítményként a környéken, sőt megyei szinten is első között, létrejött a téglagyár.

Ismét ugorva egyet az időben, **90 évvel ezelőtt**, 1920-ban történt városunk történetének egyik legörömtelibb eseménye. Hogy mi volt ez? „Mindössze” annyi történt, hogy Törökszentmiklós Magyarországon maradt. Végetért az 1919. május 1-től 1920. február 24-ig tartó, embert próbáló román megszállás. A románok által szinte teljesen kifosztott településre 1920. február 27-én vonult be Horthy Miklós Nemzeti Hadserege, amit őseink igazi felszabadulásként éltek és ünnepeltek meg. Mily eredményes az egész nemzetre rákényszerített agymosás, ill. a kollektív felejtés. Ma már gyakorlatilag senki nem emlékezik és nem emlékezik meg a mi - szerencsére - „fordított Trianonunkról.” Pedig ünnepelni kellene...

S hogy a közelmúlt se maradjon ki cikkünkben, idézzük fel egy **10 évvel ezelőtti** szoborállítást körülményeit. 2000. március 14-én, a magyar államalapítás milenniumi esztendejében Soós Kálmán igazgató és Szegő János képviselő kezdeményezésére Varga Mihály akkori pénzügyminisztériumi államtitkár avatta fel Petőfi-mellszobrunkat, a költőről elnevezett iskola előkertjében. Aznap este indult el először - H. Tóth László kezdeményezésére - stílusosan 18 óra 48 perckor az első „újabb kori” fáklyás felvonulás is.

Kedves földijeim! E rövid összefoglalásból is láthatjuk, mily gazdag történelmünk van. Múltunkat, őseink emlékét ápolni kell, nem felejthetjük el azt, mert ha elfeledkezünk erről, akkor - elsősorban lelkiekből és szellemiekből - gyengék, esendők leszünk, s arra ítéltetünk, hogy bennünket is elfeledjenek. Ha viszont közösen emlékezünk, megismerjük történelmünket, elődeinket, akkor a múlt példáján tanuló, okuló erős, gyarapodó közösséggé válunk. Rajtunk múlik...

Galsi Zoltán

TÁJÉKOZTATÁS

Tájékoztatjuk Törökszentmiklós város lakosságát, hogy a

strandfürdő
karbantartási munkák miatt

2010. április 14-én,
15-én és 16-án zárva lesz.

Nyitás: 2010. április 17-én (szombaton)
13.00 órakor

Törökszentmiklósi Kommunális
Szolgáltató Kft.

